

în formă de inimă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

cât de mult mi-am dorit să văd marea
să caut în nisip urma pașilor tăi
(toată iarna i-am cules din zăpadă
i-am aninat în brad în loc de globuri argintii)
să-i împletesc în mătănii
numărându-le trecerile prin fereastra sufletului
mereu colorată pentru tine

mai plouă pe alocuri
dar gândul că valuri înspumate
o să-mi sărute locul unde mi-ai înflorit inima
ca pe-un lotus
să se joace căluții de mare în weekend
îmi dă aripi și sap nisipul cu palmele împreunate
în formă de inimă
poate găsesc scoica în care ești ferecată

aladin nu-i singurul care trăiește
într-o poveste fermecată

sunt aici
înșir perle negre pe firul timpului
ce trece în absența ta
mă împiedic în banchize de neliniști
așteptându-te și nu obolesc niciodată

în zori urmez cu gândul pescărușii
țipătul lor e sinonim cu chemarea mea
atâta durere e în strigătul acesta
încât ai crede că fanta de lumină îmi rănește retina
obișnuită prea mult cu întunericul prelung al nopților polare

dorului de tine nu i-am dăruit un nume
dar îmi amintesc că te-am iubit înainte de-a te cunoaște
te-am trăit înainte de-a mă naște
ca pe-o maree tăcută a inimii

ioan grigoraș & liliana trif